

Duch svatý jako osoba

Báňská katecheza kazatelů a kazatelů Anna Váňová

IMPRESUM

Příloha k časopisu Z ráje do ráje 3 2020

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Ráj - Juřicová Marcela
Lubenská 630
73911 Frýdlant nad Ostravicí

Tel.: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz
redakce@zrajedoraje.cz

IČ: 02291959
MK ČR E 15637; ISSN 1801-0059

Layout: Pavel Grulich

Duch svatý jako osoba

Kazatel: Dr. David DeRose

Včera večer se u nás doma sešlo několik mladých lidí. Otevřeli jsme toto téma, a když jsme spolu mluvili a sdíleli některé myšlenky, byl jsem trochu znepokojen. Zdálo se, že toto velmi důležité téma je snadné udělat velmi teoretické a abstraktní, ale nikoliv praktické.

Všimli jste si toho někdy, když studujete tyto hluboké teologické otázky? Nevím o ničem, co by mohlo být důležitější než pokusit se pochopit charakter Ducha svatého. Někdy se zdá, že se zabýváme jen teologickými teoriemi, které nemají velký praktický význam.

Toto téma je však velmi praktické, ale někdy ho můžeme udělat natolik abstraktním, že se ztratí síla jeho poselství.

Podívejme se na základní verš na toto téma. Myslím si, že tento základní verš nám může ukázat některé z nejvíc praktických (nejpraktičtějších) věcí o Duchu svatém.

Základní verš:

Jan 14,26: „Utěšitel pak, ten Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, on vás naučí všemu, a připomene vám všechno, což jsem koli mluvil vám.“

Tento text u Jana 14 je vlastně jedním z ústředních textů, které pojednávají o identitě a dílu Ducha svatého.

Nebudeme se příliš dopodrobna zabývat osobností Ducha svatého, přestože to je nesmírně důležité, ale spíše tím, proč je osobnost Ducha svatého tak významná.

Zaměřím se na to, o čem se domnívám, že je jedním z nejvýstižnějších způsobů, jak chápat osobu Ducha svatého.

„Pokud Ducha svatého vnímáme jako záhadnou božskou sílu, můžeme uvažovat následovně: Jak mohu mít více Ducha svatého? Pokud jsme však přesvědčeni, že Duch svatý je božská osoba, pak se budeme ptát: Jak mě Duch svatý může použít?“

Vidíte ten obrovský rozdíl?

Duch svatý není jen nějaká síla, kterou chceme mít, abychom získali energii v křesťanském životě. Duch svatý je osoba, která chce žít v nás.

S tímto poznáním se vraťme k textu u Jana, na který poukázal základní verš. Podíváme se trochu více na kontext.

Byly to poslední hodiny Ježíšova života před Jeho ukřižováním.

Kapitola J 14 začíná nádhernými slovy:

*J 14,1: „Nermut’ se srdce vaše. Věříte v Boha, i ve mne věřte.
2 V domě Otce mého přibytkové mnozí jsou. Kdyby tak nebylo, pověděl
bych vám. 3 Jdu, abych vám připravil místo.“*

Blíží se chvíle, kdy bude Ježíš ukřižován. Ježíš ví, že víra Jeho učedníků bude otřesena.

Položím vám otázku: „Byli to jen učedníci u kříže, kteří museli bojovat s pochybnostmi ohledně své víry? Anebo věřící dnešní doby – my – máme také pochybnosti ohledně naší víry?“

Možná vám to připadá jako hloupá otázka. Všichni máme různé pochybnosti a musíme čelit výzvám v našem křesťanském životě.

Tedy Ježíš zde říká, že učedníky čeká velká krize víry, ale jejich srdce se nemají rmoutit. Dává jim řadu ujištění u Jana 14, 15, a 16. A mezi těmito ujištěními řekl, že i když odchází, tak je utěší, že jim jde připravit místo, a že se znovu vrátí.

Ježíšův popis Ducha svatého

To hlavní v tomto povzbudivém poselství jsou Ježíšova slova, která promluvil k učedníkům:

Jan 14,16: „A já prosit budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky, ¹⁷ Toho Ducha pravdy, jebož svět nemůže přijmout. Nebo nevidí ho, aniž ho zná, ale vy znáte jej, nebo u vás přebývá, a ve vás bude. ¹⁸ Neopustím vás sirotků, přijdu k vám.“

Ježíš odpověděl na touhu srdcí učedníků, a na jejich zklamání, zaslíbením, že pošle jiného Utěšitele.

Velmi zajímavá je konstrukce řečtiny. Následně se podíváme na některé vhledy do řeckého znění.

Řečtina má spoustu jemných rozdílů ve významu daného slova. K vyjádření pojmů v řečtině je více než jedno slovo. Např. slovo „allos“

znamená jiný – „jiný stejného druhu“. A pak je tu slovo „heteros“, což také znamená „jiný“, avšak odlišného druhu. Pokud umíte řecky, možná namítnete: „To není tak jednoduché“, a já neříkám, že to jednoduché je. Řečtina má však různé nuance.

Jan překládal Ježíšova slova. Asi víte, že Ježíš nemluvil řecky, ale aramejsky. A aramejšтина má jen jedno slovo pro vyjádření nějaké skutečnosti. Avšak Jan, pod vlivem Ducha svatého, když překládal záměr Ježíšových slov, jak čteme v J 14, tak použil slovo „allos“

Když tedy Ježíš řekl, že pošle jiného Utěšitele, slovo „jiného“ je „allos“ = „Jiného, jako jsem Já.“

Když chceme tedy porozumět Duchu svatému, a Jeho povaze, kam se můžeme podívat, abychom získali záblesk povahy Ducha svatého? Můžeme se dívat na samotného Ježíše. Duch svatý je tedy jiný Utěšitel stejného druhu tak, jako Ježíš.

To nám už samo o sobě napovídá, že Duch svatý není nějaká éterická síla, ale že Duch svatý je osoba. Je to fyzický Utěšitel. Ježíš tedy mohl říct: „Posílám vám jiného Utěšitele.“

Verš 18 v některých překladech říká: „Nezanechám vás sirotky, přijdu k vám.“

Někteří, když to čtou, tak si řeknou: „To je odkaz na druhý příchod.“

Já však spíše říkám, že podle doslovného kontextu, Ježíš mluví o tom, že k nám přijde v osobě Ducha svatého.

Když čteme J 14, 15 a 16, získáváme názor, že Duch svatý je Božská osoba, a je členem Božské Trojice.

Musíme si však dávat pozor, jestli Ducha svatého označujeme jako „On“, „Ona“, „Ono“, protože to s sebou nese různé definice.

V některých verzích Bible je Duch svatý vždy označen jako „On“. To je také velmi zajímavé. Podívejme se na verše, které jsme si právě přečetli.

V J 14,16 čteme: „A já prosit budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky, ¹⁷Toho Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijmout.“

V angličtině říkáme „on“, „ona“, „ono“ a je jasné o jaký rod se jedná. Avšak v jiných jazycích mají rod dokonce i podstatná jména.

Někdy když se mluví o Duchu svatém tak to, co se překládá jako „On“, je střední rod, avšak na jiných místech je to rozhodně mužský rod.

Proč vám o tom povídám? Protože v překladu Nového zákona čteme „On.“ Myslím, že důkazy, že Duch svatý je osoba, jsou velmi jasné a podíváme se na některé z nich.

Už jsme se na ně během našeho studia dívali, ale buďme opatrní, abychom nevzali náš překlad a neudělali z něj měřítko, podle kterého posuzujeme jazyk.

Podívejme se na některé praktické příklady. A mimochodem v řečtině se vždy používá mužský rod „On“, když se mluví o Duchu svatém.

Soustředíme se na Jana a toto je jeden z textů, který je zdůrazňován v této lekci. Vyberme tedy některé odkazy o tom, co je dílem Ducha svatého.

Ježíš řekl o Duchu svatém:

J 16,8: „A on přijde, obviňovat bude svět z hříchu, a z spravedlnosti, a z soudu.“

Je velmi zajímavé, že když čtete dál v J 16, tak se tam píše:

J 16,9: „Z hříchu zajiště, že nevěří ve mne. ¹⁰A že spravedlnosti, protože jdu k Otci, a již více neuzříte mne. ¹¹Z soudu pak, proto že kníže tohoto světa již je odsouzeno.“

Občas si můžeme myslet, že dílo Ducha svatého je přísná a tvrdá práce, protože většina z nás nemá ráda obviňování. Obyčejně chodíme do sboru a přicházíme k Bohu, protože chceme požehnání. Většina z nás nechce být usvědčována, (obviňována z hříchu), ačkoliv to je to, co nejvíc potřebujeme. A to je dílo Ducha svatého. Je to dílo lásky.

A, když nejsme přesvědčeni, že nás někdo miluje, a přitom se nás snaží z něčeho usvědčit, jak to přijímáme? Asi moc dobře ne.

Duch svatý má jméno, které v řečtině zní „Paraklétos“, což znamená doslova „Ten, který byl povolán k“...

Ježíš tedy říká: „Stejně jako jsem Já chodil s vámi, se svými učedníky, Duch svatý přijde, aby s vámi chodil.“

Tak pochopíme, že jde o osobního Ducha svatého, který je osobou.

Podívejme se na několik dalších příkladů.

U Jana 15 vidíme další důležitý (významný) důvod, proč byl dán Duch svatý.

A některá z těchto témat se ze začátku studia opakují. Avšak domnívám se, že je to obzvláště důležité v kapitolách J 14 – 16.

V J 15,26 Ježíš říká: **„Když pak přijde ten Utěšitel,“** – Paraklétos – **„kterého já pošlu vám od Otce, Duch pravdy, kterýž od Otce pochází, ten svědectví vydávat bude o mně. ²⁷ Ano i vy svědectví vydávat budete, nebo od počátku se mnou jste.“** – „Duch tedy vydává svědectví o Mně.“ (Ježíši)

Všimli jste si slov „obviňovat“, „svědčit“ – těchto lidských atributů, které jsou dány Duchu svatému?

A na koho Duch svatý poukazuje? Na Ježíše.

Když jsme tedy pevněji spojeni s Duchem svatým, uvidíme Ježíše jasněji.

Podívejme se na jiný příklad v J 16,13.14, kde pokračuje myšlenka z J 15.

J 16,13.14: „Když pak přijde ten Duch pravdy, uvede vás ve všelikou pravdu. Nebo nebude mluvit sám od sebe, ale cokoli uslyší, to mluvit bude; ano i budoucí věci zvěstovat bude vám. ¹⁴ On mne oslaví; nebo z mého vezme, a zvěstuje vám.“

Opět je tu použit velmi zajímavý výčet osobních vlastností Ducha svatého. Duch vyvyšuje Ježíše. Pokud budeme více napojeni na Ducha, uvidíme Ježíše jasněji.

Pamatujme na to, když se podíváme na další dílo Ducha svatého a na další příklady Ducha svatého jako osoby.

A nebudeme se zabývat jen teologickým aspektem. Uvědomíme si nejen, že Duch svatý je opravdová osoba, ale všimneme si i jak pracuje, jak ukazuje na Ježíše, jak slouží našemu srdci.

Přečtěme si velmi inspirující text ve Sk 16, který je umístěn do kontextu s rozdělením v rané církvi. Ve Skutcích 15 se píše o velkém rozdělení, a jak byl vyřešen Jeruzalémskou radou.

V církvi byl spor, jestli pohané, kteří se obrátili, mají být obřezáni, a jestli mají zachovávat i jiné Mojžíšovy zákony. Vypukl velký spor, který byl vyřešen ve Sk 15.

Sk 15 končí poznámkou o jednotě, avšak pak čteme další příběh o rozdělení, když se Pavel chystá vyjít na svou druhou misijní cestu a hovoří s Barnabášem. Jméno Barnabáš znamená „Syn utěšení“ (Sk 4,36). Ale nějak se nepohodli o Janu Markovi (Někdy ho nazývali jen Marek.), který později napsal jedno evangelium.

Barnabáš chtěl dát Markovi další příležitost poté, co opustil Pavla během první misijní cesty. Barnabáš, který byl vlastně jeho bratranec, chtěl dát Markovi novou šanci, ale Pavel nechtěl. Měli na to odlišný názor a rozdělili se.

To je pozadí, když se dostáváme k Sk 16.

Pavel teď cestuje se Silasem, a je rozhodnutý naplnit poslání, které mu svěřil Pán Bůh - nést evangelium pohanům.

Přečtěme si, co se stalo v Sk 16,6.7.

Sk 16,6.7: „A prošli Frygií i galatskou krajinu, když jim zabráněno od Ducha svatého, aby nemluvili slova v Asii, „Přišli do Mysie, pokoušeli se jít do Bitynie. Ale nedal jim Duch.“

ČSP – Sk 16,6.7: „Potom prošli Frygií a galatskou krajinou, neboť Duch Svatý jim zabránil promluvit Slovo v Asii. „Když přišli k Mysii, pokoušeli se dostat do Bithynie, ale Ježíšův Duch jim to nedovolil.“

To je pozoruhodné, že? Vidíte tyto lidské vlastnosti, charakteristiky Ducha svatého? „Zabránil“, „nedovolil“.

Je to zajímavý kontext. Velmi mě povzbuzuje a myslím, že vás by to mělo také povzbudit.

Pokračujme ve čtení příběhu. Když studujeme, co se děje ve Sk 16, čteme, že Pavel je poslán k pohanům oklikou téměř 1000 km. Byl povolán kázat evangelium pohanům, a když přišel na místo, kde chtěl kázat, je psáno:

„Duch Svatý jim zabránil.“

A tak šel na jiné místo. Duch svatý jim nedovolil kázat.

Otázka pro vás zní: „Když si myslíte, že víte, k čemu vás Pán Bůh povolal, znamená to nutně, že Bůh vám vždy bude žehnat, když budete dělat to, co si myslíte, že máte dělat, a tak naplnili to, k čemu vás povolal?“

Pán Bůh vám nemusí pomoci přesně tak, jak si představujete. Ale to neznamená, že Bůh na vás zapomněl.

Duch svatý stále zavíral dveře. Když čteme Skutky, máme dojem velmi osobního Ducha svatého, který vede učedníky přesně k tomu, co by měli dělat.

Dokážu si představit, že Pavel byl v pokušení zhřešit proti Duchu svatému. Jedním ze způsobů jak můžeme hřešit proti Duchu svatému, je, když si říkáme: „Tohle není usvědčování Ducha svatého. Jsem tu, abych kázal evangelium. Jak by mi mohl Duch svatý říkat, že někde nemám kázat?“

Avšak byl to Duch svatý a Pavel poslechl Jeho hlas.

Když budeme číst dál Sk 16, uvidíme něco zajímavého, co člověku často unikne. Ve Sk 16 se k Pavlovi misijnímu týmu připojil lékař Lukáš – a to jen díky tomu, že šli oklikou dlouhou téměř 1000 km.

A mimochodem, to je důvod, proč bylo evangelium přineseno z Malé Asie do Řecka.

Když čteme, jak Duch svatý pracuje, důraz v Bibli není často na tom, kdo Duch svatý je, ale na tom, co dělá. Když se díváme na dílo Ducha svatého tak nás to vede k poznání, že Duch svatý je osoba.

Nechceme ztratit ze zřetele, co Duch svatý dělá. On nás vede osobně, a když Duch svatý velmi mocně působí, říkáme si: „Slyším dobře?“ Myslíte si, že si Pavel položil tuto otázku? Ptal se: „Co se děje? Všude, kam jdu, se přede mnou zavírají dveře.“

Uvědomujete si jak je to daleko 1000 kilometrů? Jak dlouho nám dnes trvá cesta dlouhá 1000 km? Asi 10-12 hodin. Jak dlouho to trvalo tehdy? Kolik hodin v dobách apoštolů asi trvala cesta? Za jeden den tehdy ušli si asi 30 km. Takže oklika, kterou Pavel udělal, zabrala více než měsíc. Necestovali každý den a v sobotu se setkávali se spoluvěřícími, ať už byli kdekoliv. Takže i kdyby cestovali šest dní v týdnu, tak byli na cestách celé týdny.

Modlili jste se někdy za něco celé týdny? Možná vás Duch svatý usvědčoval a vy jste se ptali, proč vaše modlitby nejsou vyslyšeny tak, jak chcete.

Možná si nevíte rady, kde byste měli být. A Pán Bůh se vás snaží vést na místo, kde budete nejvíce potřební. Tak to platilo pro apoštoly a platí to i dnes, ať už jste doma, anebo jste vedoucí výzkumník mezi lékaři.

Duch svatý vás chce vést.

Podívejme se na některé další příklady v knize Skutků.

Vyprávěl jsem vám, že se u mě sešla skupina mladých dospělých, a studovali jsme některé z těchto témat.

Když jsme mluvili o osobě Ducha svatého, jedním z textů, které jsme četli, byl text, který jsme studovali minulý týden a teď se o něm zmíníme opět i nyní. Jeden z mladých řekl: „To je mocný verš. Ten všechno uzavírá.“

Můžete namítnout: „Ale na tento text jsme se už dívali.“

Avšak, kolikrát si můžete číst jeden verš, než bude zastaralý a nudný? Nikdy nebude starý a nudný.

Můžeme číst starou pravdu a znovu ji ocenit.

Nalistujme si Sk 5, a je to skutečně mocný text. Kazatel Doug ho zdůrazňuje také, a protože text tak rezonoval ve skupince včera večer, řekl jsem si: „Nemůžeme ho vynechat ani dnes.“

Ve Sk 5 je příběh o Ananiášovi a Zafíře. Když byl Ananiáš přistižen při své nečestnosti, Petr mu řekl:

Sk 5,3: „I řekl Petr: Ananiáš, proč naplnil satan srdce tvé, tak abys lhal Duchu svatému, a lstivě ujal peníze za to pole? ⁴ Zdali nebylo tvé, kdybys byl ho sobě nechal? A když bylo prodáno, v moci tvé bylo. I proč jsi tuto věc uložil v srdci svém? Neselhal jsi lidem, ale Bohu.“

Jedním z nejlepších způsobů, jak porozumět Písmu, je, že se díváme na paralelizmus v Bibli.

Žalmy obsahují hodně paralelismů, kde se píše např.:

Ž 40,5: „Blahoslavený ten člověk, který skládá v Hospodinu svou naději.“

Nebo

Ž 84,6: „Blahoslavený člověk, jehož síla je Hospodin“.

Jsou zde použita různá slova, ale dávají stejný význam.

Paralelizmus tohoto textu je, že nejprve je řečeno ve verši 3, že Ananiáš lhal Duchu svatému. A co je psáno ve verši 4? Komu lhal podle tohoto verše? Lhal Bohu.

A tak tedy, ačkoliv často, spojujeme Ducha svatého s tím, že je členem Božství, (což je správné), pomáhá to také v poznání, že je osoba.

Duch svatý je Božská osoba, která vyvyšuje Ježíše, slouží nám a vede nás, a je nám po boku. Je to osobní vůdce a Utěšitel.

Než se podíváme na další verše ze Skutků, přečteme si text z Pavlových listů.

Avšak nejprve bych rád na něco poukázal.

V Janu ve 4. kapitole Ježíš mluvil se ženou u studny a řekl něco, co mi přijde docela zajímavé pro někoho, kdo by chtěl učinit z Ducha svatého jen nějakou sílu.

J 4,24: „Bůh duch je, a ti, kteří se k němu modlí, v duchu a v pravdě se musejí modlit.“

Ježíš řekl, že Bůh je Duch. A tak někteří lidé, když čtou „Duch svatý“, tak si řeknou: „Tady se mluví o Božím Duchu. Nemluví se tu o konkrétní osobě, o Božské bytosti.“

Rád bych, když procházíme tímto tématem, abychom viděli jasně, že Duch svatý měl vlastnosti osoby, jakož i vlastnosti božství.

Problém je však s logikou lidí, kteří řeknou: „Když čtete o Duchu, tak to je odvolání na Boha.“

Avšak pokud Bůh je duch, proč by pisatel Bible zmiňoval zvlášť Ducha svatého? Proč nenapsal jenom „Bůh“?

Jestliže Bůh je duch a neexistuje osoba, která je Duch svatý, proč by autoři Bible vůbec psali „Duch svatý“?

Když jsem si pročetl tyto lekce, tak některé věci, které byly přesvědčivými důkazy osobnosti Ducha svatého pro autora, nebyly vůbec přesvědčivé pro mě.

Proto na některé z věcí, které vám řeknu, mi můžete odpovědět: „To s tím nesouvisí.“

Z tohoto důvodu se snažíme dívat na některé příklady ze života skutečných lidí a skutečných učedníků.

Vypadá to, jakoby Duch svatý byl zahalen tajemstvím záměrně. Duch svatý nepřitahuje pozornost sám na sebe, ale poukazuje na Ježíše. Duch svatý je po našem boku a utěšuje nás. A kvůli pokoře Ducha svatého

se dostáváme do problémů, když se snažíme diskutovat o tom, jestli je Duch svatý osoba, a jestli je Bůh.

Apoštol Pavel napsal:

Ef 4,30: „A nezarmucujte Ducha svatého Božího, kterým znamenání jste ke dni vykoupení.“

Co nemáme dělat? Nemáme zarmucovat Ducha svatého.

Podívejme se na Ef 4 trochu víc zblízka. Mnoho lidí zdůrazňuje roli Ducha svatého jako Utěšitele. A to je správné. Avšak Duch svatý je také osoba, která nás obviňuje. To jsme viděli u Jana 16.

Tady je Pavel, který píše z inspirace Ducha svatého. Vzpomínáte si na text, který jsme četli už dříve u Petra?

2Pt 1,21: „Nebo nikdy z lidské vůle nepošlo proroctví, ale Duchem svatým jsou puženi, mluvili svatí Boží lidé.“

Pavel v listě do Efezu napsal: „Byli jste spaseni Ježíšem.“

Dále v dopise dává morální napomenutí, a ukazuje nám, jak máme žít.

Jednou z věcí, o které nám v Ef 4 říká, abychom ji nedělali, je, abychom nezarmucovali Ducha svatého. Dává nám to pocit, že se jedná o osobu, nebo nějakou éterickou podstatu?

To jsou vlastnosti osoby.

Tedy Duch svatý, tato Božská bytost, může být zarmoucen. Co to znamená?

Ano, to znamená, že mohu způsobit, aby Duch svatý byl smutný. Mohu zarmoutit Ducha svatého, a mohu také zarmoutit Ježíše.

Jak můžeme zarmoutit Ducha svatého? Ducha svatého zarmoutíme tím, že Mu nenasloucháme, když nás k něčemu vybízí.

Vyprávěl jsem vám o Dr. Koenigovi. Je odevzdaný věřící, křesťan. Zdůrazňoval a poukazoval na to, jak nám Bůh ve Své milosti ukazuje nejlepší způsob života. Tu cestu označujeme, jako Jeho přikázání.

Co si mnozí lidé myslí, když slyší o přikázáních? Myslí na otroctví a omezení. Říkají: „Nepůjdu do sboru, protože to jsou samé příkazy a zákazy.“

Proč nás Duch svatý usvědčuje z hříchu? Protože nás miluje, nebo protože chce, abychom se cítili bídě? Ne.

Je to proto, že nás miluje. Chce nás uchránit před problémy.

Pro některé z vás možná není těžké vyhnout se problémům. Pro mě to však těžké je. Potřebuji Ducha svatého, aby mě vedl. Kéž bych mohl říct, že když mě Duch svatý k něčemu pobízí, tak se na 100 % poddám Jeho hlasu.

Podívejme se na jiný text z Písma, co napsal apoštol Pavel.

V 1. Korintským je jedno z míst v Bibli, kde se mluví o duchovních darech. Na to se ještě podíváme podrobněji jindy.

V 1K 12 Pavel podává neuvěřitelný vhled do přirozenosti Ducha svatého.

A opět se díváme na osobnost Ducha svatého, ale snažíme se říct, co to pro nás znamená v praxi. Nechceme odejít jen s tím, že jsme studovali Bibli a řekneme: „Duch svatý je osoba a je Bůh.“ Chceme odejít a být aspoň trochu povzbuzeni, že pokud budu procházet těžkostmi, pokud budu muset bojovat, jako Pavel, tak mě Duch svatý povede. Bude zavírat dveře, protože kdyby to nečinil, tak bych se dostal na špatné místo, kde by moje služba nebyla tak efektivní.

Možná některé modlitby za moje děti nebyly vyslyšeny tak, jak bych si přál, protože Bůh má pro ně větší plán, než bych si dokázal představit.

1K 12,7-11: „Jednomu pak každému dáno bývá zjevení Ducha k užítku. ⁸ Nebo někomu dána bývá skrze Ducha řeč moudrosti, jinému pak řeč umění podle téhož Ducha. ⁹ Jinému pak víra ve stejném Duchu, jinému dar uzdravování v jednotném Duchu. ¹⁰ Někomu pak divů činění, jinému pak proroctví, jinému pak rozzeznání duchů, jinému pak rozličnost jazyků, jinému pak vykládání jazyků. ¹¹ Ale to vše působí jeden a tentýž Duch, rozděluje jednomu každému obzvláštně, jak ráčí.“

Co si o tom myslíte? Je to vlastnost osoby?

Duch svatý dává každému jednotlivě, jak sám chce.

Někteří z nás by se mohli ptát, proč nám Duch svatý nechtěl dát ten konkrétní dar, který bychom si přáli.

Položili jste si někdy takovou otázku? Je normální se takto ptát.

Kdyby vám Duch svatý dal každý dar, který jste si přáli, tak byste nedělali to, co Pán Bůh chce, abyste v životě činili.

Přemýšleli jste někdy o tom?

Zabere to čas a úsilí, než si vypěstujete talent a také, abyste si ho uchovali.

Bůh dává dary každému z nás.

Mimochodem, kdo je podle Bible vyloučen a neobdrží dary Ducha svatého? Kdo v církvi je z obdarování opomenut? NIKDO! Všichni jsme dostali duchovní dary.

Duch svatý jako Božská osoba nám dal přesně ty dary, které potřebujeme, abychom naplnili poslání, které nám dal Pán Bůh.

To je pro mě povzbuzením.

Boží plán

Pán Bůh má s námi plán. Asi vám nebudu moci předat tuto myšlenku úplně, ale tento text mi zněl v mysli. Díval jsem se na něho tento týden

a dovolte mi, abych vám ho přečetl. Je z knihy „Výchova“ a týká se našich dětí.

„Boží plán pro naše děti je vyšší, širší a hlubší, než si často dokážeme představit. Už v minulosti Bůh povolával své věrné z nejskromnějších poměrů, aby se na nejvznešenějších místech světa stali jeho svědky“ (V 155; Ed 262).

Když čteme tuto kapitolu „Životní poslání“, píše se v ní, jak jsme všichni povoláni zapojit se do přinášení evangelia světu. A jedním z důvodů, proč jsem se na tento text díval, a přemýšlel jsem o J 14 – 16, je Ježíšova modlitba, která následuje, Ježíš se v J 17 modlí:

J 17,24: „Otče, které jsi mi dal, chci, kde jsem já, aby i oni byli se mnou, aby hleděli na slávu mou, kterou jsi mi dal; nebo jsi mne miloval před ustanovením světa.“

Ježíš touží být osobně s námi.

A ve výše uvedené kapitole z knihy „Výchova“ se píše, co hřích Pána Boha stál. Píše se v ní o bolesti, kterou hřích způsobil nebi.

Když jsem přemýšlel o roli Ducha svatého, tak Duch svatý je ten, kdo přijde osobně a postaví se vedle nás. Ježíš to už nemůže udělat.

V Písmu je mnoho veršů, které ukazují, že Ježíš přijal lidskou podobu na celou věčnost. Nemůže přijít ke každému z nás. A Ježíš v J 17 kapitole toužil po tom být s každým z nás. To se stane až v nebi, ale zde to není možné. Teď nemá tu výhodu, jakou má Duch svatý.

Podívejme se na poslední text, který vše propojuje.

1K 6,19: „Zdaliž nevíte, že tělo vaše je chrám Ducha svatého ve vás? Kterého máte od Boha, a nejste sami svoji. ²⁰ Nebo koupěni jste za mzdu. Oslavujte tedy Boha tělem svým i duchem svým, které věci Boží jsou.“

Co je naše tělo? Chrám Ducha svatého. Kdo přebýval ve starozákonní svatyni a v chrámu v Ježíšově době?

Božím záměrem bylo, že tam bude přebývat On.

Můžete namítnout, že v Ježíšově době se Šekína už v Chrámu nenacházela.

Avšak chrám je příbytek Boží.

Naše těla se stávají nikoliv chrámem nějaké podstaty, ale chrámem, kde přebývá Osoba.

Nemohu říct, že rozumím tomu, jak to funguje, ale Božská osoba – Duch svatý – nás chce vést. Chce nám požehnat, a používat nás, dát nám dary, a přebývat v nás.

Tento Duch svatý nás však usvědčuje z hříchu, jak jsme viděli. A když si uvědomím, že mé tělo je chrámem Ducha svatého, má to vliv i na to, jak žiji, na způsob mého života.

Pokud mám být upřímný, tak občas, jelikož jsem nevyrůstal v obzvláště zdravém prostředí, a nepřijímal jsem vždy zdravá rozhodnutí, tak

některá obvinění Ducha svatého mě zpočátku vůbec netěšila. Teď z nich mám radost.

Jsem vděčný za službu Ducha svatého – je to Utěšitel, který nás povzbuzuje a vede nás. Je opravdová, skutečná Osoba. Duch svatý je Bůh.

*Zdaliž nevíte, že tělo
vaše je chrám Ducha
svatého ve vás? Kterého
máte od Boha, a nejste
sami svoji. Nebo koupeni
jste za mzdu. Oslavujte
tedy Boha tělem svým
i duchem svým, které věci
Boží jsou.*

1K 6:19,20